

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 5543/10
Дана 19.10.2010. године
Београд
Немањина бр. 9

К.З.-31.3.

КЗ-31.3. примање и давање мита;

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Соње Манојловић, председника већа, Наде Хаци-Перић и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим судијским помоћником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету против **оптуженог АА и др.**, због кривичног дела примање мита из чл. 367 ст. 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца, адв. БА и жалби браниоца оптуженог АА, адв. АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Зајечару К.бр.128/08 од 19.06.2009. године, у седници већа одржаној дана **19. октобра 2010. године**, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Зајечару К.бр.128/08 од 19.06.2009. године у односу на оптуженог АА **ПОТВРЂУЈЕ.**

II Уважавају се жалбе оптуженог ББ и његовог браниоца, **УКИДА СЕ** пресуда Окружног суда у Зајечару К.бр.128/08 од 19.06.2009. године у односу на оптуженог ББ и предмет у овом делу **ВРАЋА СЕ** Вишем суду у Зајечару, као првостепеном, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Зајечару К.бр.128/08 од 19.06.2009. године, оптужени АА оглашен је кривим да је починио кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 1 КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 /шест/ месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.02. до 11.03.2008. године, док је оптужени ББ оглашен кривим да је починио кривично дело давање мита из чл. 368 ст. 1 КЗ, за које је ослобођен од казне. Том пресудом применом чл. 367 ст. 7 КЗ од оптуженог АА одузимају се три новчанице у апоенима од по 1.000,00 динара, серијских бројева АД8360566, АД6772068 и АА0197218. Истом пресудом оптужени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износ од по 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

-ББ, због непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац оптуженог ББ, адв. БА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона и због одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исту преиначи тако што ће оптуженог ББ ослободити од оптужбе, уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац оптуженог АА, адв. АБ, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.3854/10 од 16.09.2010. године, предложио је да се жалба окривљеног ББ и његовог браниоца, адв. БА уважи, и пресуда Окружног суда у Зајечару К.бр.128/08 од 19.06.2009. године у делу описаним под II којом се окривљени ББ оглашава кривим због извршења кривичног дела давање мита из чл. 368 ст. 1 КЗ и ослобађа од казне, укине, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адв. АБ, као неоснована одбије.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, а о којој није обавештавао браниоца оптуженог ББ, адв. БА, јер није нашао да би његово присуство било корисно за разјашњење ствари, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога и става Апелационог јавног тужиоца датог у напред наведеном писменом поднеску, нашао:

-да је жалба браниоца оптуженог АА неоснована, а да су жалбе оптуженог ББ и његовог браниоца основане.

Побијана пресуда у делу у коме је оптужени АА оглашен кривим да је починио кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 1 КЗ, не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Апелациони суд, као другостепени, пази по службеној дужности у смислу одредбе чл. 380 ст. 1 тачка 1 и тачка 2 ЗКП-а, па тако ни битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тачка 1 ЗКП-а, на коју се неосновано жалбом браниоца оптуженог АА указује.

Наиме, по оцени Апелационог суда, приликом суђења оптуженом АА Окружни суд у Зајечару у већу састављеном од судије Јове Кртинића, као председника већа и судија поротника Радета Момчиловића и Синише Вучића, као чланова већа, био је прописно састављен и у изрицању побијане пресуде учествовале су управо ове судије које су суделовале на главном претресу.

Стога Апелациони суд у Београду неоснованим оцењује жалбени навод браниоца оптуженог АА да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тачка 1 ЗКП-а.

Осим тога, по оцени Апелационог суда, без основа је истицање жалбом браниоца оптуженог АА да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 2 ЗКП-а, јер је судија Вишег суда у Зајечару Ирена Крстић-Милосављевић, на основу одредбе чл. 124 Судског пословника и одлуке Вишег суда у Зајечару бр. I-Су.1/10-17 од 16.02.2010. године, била овлашћена да писмено изради пресуду која је јавно објављена на главном претресу пред Окружним судом у Зајечару од 19.06.2009. године у већу састављеном од судије Јове Кртинића, председника већа и судија поротника Радета Момчиловића и Сенише Вучића, чланова већа, и да писмено израђену пресуду потпише.

Стога Апелациони суд у Београду неоснованим оцењује жалбени навод браниоца оптуженог АА да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 2 ЗКП-а.

Испитујући првостепену пресуду у делу који се односи на утврђено чињенично стање, а чија се потпуност и правилност жалбом браниоца оптуженог АА оспорава, Апелациони суд налази да је првостепени суд на основу доказа које је извео и правилно оценио, а пре свега на основу одбране оптуженог ББ, несумњиво утврдио чињенично стање описано под тачком 1 изреке ожалбене пресуде. Одбрану оптуженог ББ, коју је овај, детаљно описујући читав ток овог кривично-правног догађаја навео да га је критичним приликом зауставила патрола полиције, те да му је оптужени АА тражио возачку дозволу, те да му је он рекао да има словеначку возачку дозволу, након чега му је оптужени АА рекао да се иста не признаје на територији Републике Србије, а потом му је тражио да му да број свог мобилног телефона, како га не би казнио, што је он и учинио, па га истог дана звао оптужени АА и захтевао од њега да му плати због тога што није против њега написао прекршајну пријаву, а он је одмах након првог позива оптуженог АА пријавио унутрашњој контроли МУП-а и по њиховом налогу је оптуженом АА најпре дао износ од 4.000,00 динара у спортском центру у Бору, а касније истог дана износ од 1.000,00 динара у насељу Петра Кочић, да би дана 13.02.2008. године, након обележавања новчаница у просторијама Окружног јавног тужилаштва у Зајечару оптуженом АА предао још 3.000,00 динара, првостепени суд је, правилно, као истиниту прихватио, будући да је одбрана оптуженог ББ поткрепљена и писменим доказима и то записником о пријему кривичне пријаве – сектору унутрашње контроле од 12.02.2008. године, записником о претресању лица и потврдом о привремено одузетим предметима од 13.02.2008. године, из којих је видљиво да су код оптуженог АА пронађене и одузете три новчанице у апоенима од по 1.000,00 динара, које су истог дана, око 08.50 часова фотографисане у просторијама Окружног јавног тужилаштва у Зајечару, као и на основу увида у листинг долазних и одлазних позива са телефонских бројева оптуженог АА и оптуженог ББ и увидом у фото-елаборат, из којих је видљиво да је оптужени АА дана 11.02.2008. године у 21.30 часова, послао са свог мобилног телефона СМС поруку оптуженом ББ следеће садржине: “ББ, хвала ти пуно! АА”. Такође, из

решења ПУ Бор од 31.07.2006. године првостепени суд је правилно утврдио да је оптужени АА са даном 01.07.2006. године распоређен на радном месту саобраћајног полицајца, док је из дневног распореда ПУ Бор и налога за извршење службеног задатка од 08.02.2008. године утврдио да су оптужени АА и сведок СС на саобраћајном сектору ван града Р-105 и 1066 обављали службени задатак – патролну делатност у трећој смени, од 22.00 часа, 10.02.2008. године до 06.00 часова дана 11.02.2008. године.

И по налажењу Апелационог суда, правилно је првостепени суд навео да је овим доказима обеснажена одбрана оптуженог АА који не признаје да је критичном приликом од оптуженог ББ тражио износ од 8.000,00 динара, како против њега не би поднео прекршајну кривичну пријаву.

О томе се првостепени суд у образложењу побијане пресуде детаљно изјаснио, интерпретирајући, анализирајући и дајући оцену изведених доказа, и о томе је дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени.

Стога се, по оцени Апелационог суда, супротни жалбени наводи браниоца оптуженог АА који се свде на оспоравање утврђења првостепеног суда да је овај оптужени предузео инкриминисане кривично-правне радње, на начин представљен под тачком 1 изреке ожалбене пресуде, показују неоснованим.

Правилан је закључак првостепеног суда да је оптужени АА, кривично-правне радње у питању, предузео са директним умишљајем, за коју своју оцену је у образложењу побијане пресуде дао довољне и аргументоване разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд у Београду, па се супротни жалбени наводи браниоца оптуженог АА којима се оспорава утврђени облик кривице, показују неоснованим.

Апелациони суд у Београду је ценио и остале жалбене наводе браниоца оптуженог АА којима се чињенично стање у односу на овог оптуженог оспорава као потпуно и правилно утврђено, као и оне којима се полемиче са оценом доказа од стране првостепеног суда, па налази да су исти без основа и без утицаја на другачији исход кривичног поступка у односу на оптуженог АА.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон, када је противправну делатност оптуженог АА, описану у изреци у одговарајућим деловима образложења ожалбене пресуде квалификовао као кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 1 КЗ и о објективним и субјективним елементима тог кривичног дела је у образложењу побијане пресуде дао довољне и правилне разлоге, које у свему прихвата и Апелациони суд, па се супротни жалбени наводи браниоца оптуженог АА, којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, показују неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о изреченој казни оптуженом АА, која се жалбом његовог браниоца побија као строга, Апелациони суд налази да је првостепени суд пре свега потпуно и правилно

утврдио све околности које у смислу одредбе чл. 54 КЗ утичу да казна буде мања или већа. С тим у вези, правилно је првостепени суд као олакшавајуће околности на страни оптуженог АА ценио да до сада није осуђиван, да је отац двоје деце, и да је релативно млад, којим околностима је дао карактер нарочитих, које оправдавају примену института ублажавања казне, и правилно га је, а у одсуству отежавајућих околности, осудио на казну затвора у трајању од 6 /шест/ месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору, а како је то дато у изреци ожалбене пресуде.

И по налажењу Апелационог суда, овако изречена и максимално ублажена казна оптуженом АА сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену његове кривице и нужна да изрази друштвену осуду за кривично дело у питању, али и довољна за остварење у чл. 42 Кривичног Законика прописане сврхе кажњавања. Стога је жалба браниоца оптуженог АА у делу одлуке првостепеног суда о изреченој казни овом оптуженом, оцењена као неоснована.

Како се жалбом браниоца оптуженог АА одлука о трошковима кривичног поступка истиче само као жалбени основ, без образложења истога, то се Апелациони суд, у смислу одредбе чл. 380 ст. 2 ЗКП-а, ограничио на испитивање повреде из чл. 380 ст. 1 тачка 1 и тачка 2 ЗКП-а, као и на испитивање одлуке о казни.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе чл. 388 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци под I ове пресуде.

Међутим, по налажењу Апелационог суда, основано се жалбом оптуженог ББ и његовог браниоца указује да чињенично стање у делу у коме је оптужени ББ оглашен кривим да је починио кривично дело давање мита из чл. 368 ст. 1 КЗ, није потпуно и правилно утврђено.

То се пре свега односи на садржај кривице оптуженог ББ.

Наиме, кривично дело давање мита из чл. 368 ст. 1 КЗ може се извршити искључиво са директним умишљајем.

Како из записника о пријему кривичне пријаве – сектор унутрашње контроле полиције МУП-а Србије произилази да је оптужени ББ поднео кривичну пријаву против оптуженог АА због тога што му је исти тражио 100 еура, како не би санкционисао тежи саобраћајни прекршај који је он починио, док из записника о претресању лица и потврде о привремено одузетим предметима и фото-елабората од 13.02.2008. године произилази да су код оптуженог АА пронађене и одузете три новчанице у апоенима од по 1.000,00 динара, које су истог дана фотографисане у просторијама Окружног јавног тужилаштва у Зајечару, то се, по оцени овога суда, а имајући посебно у виду и одбрану оптуженог ББ који је у овој навео да је оптуженом АА новац предао управо по налогу радника унутрашње контроле МУП-а Србије, не може се као правилно прихватити утврђење првостепеног суда да је оптужени ББ радњу давања мита предузео са директним умишљајем, а на шта се основано жалбом оптуженог ББ и његовог браниоца указује.

Због тога је Апелациони суд уважио жалбе оптуженог ББ и његовог браниоца, укинуо првостепену пресуду у делу у коме је оптужени ББ оглашен кривим да је починио кривично дело давања мита и предмет у овом делу вратио Вишем суду у Зајечару, као првостепеном, на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити недостатке на које је овим решењем указано, тако што ће пре свега у својству сведока саслушати радника унутрашње контроле Републике Србије на околност да ли је оптужени ББ по налогу унутрашње контроле оптуженом АА предао новчанице чије је обележавање извршено у просторијама Окружног јавног тужилаштва у Зајечару, па ће, брижљивом оценом свих изведених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, заједно са одбраном оптуженог ББ, бити у могућности да изведе правилан закључак о томе да ли је оптужени ББ у односу на предузету радњу поступао са директним умишљајем или не, а од које чињенице зависи и правилна правна оцена радњи оптуженог ББ.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе чл. 389 ст. 1 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци под II ове пресуде.

Записничар,
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Соња Манојловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић